

7. ure zvečer osebni vlak Southern železnice ter vlomili v ekspresni vagon. V mraku se je vtihotapilo sedem ali osem mož na platformo med lokomotivo in vagonom za prtljago. Nihče jih ni bil zapazil. Kmalu so nastavili svoje Winchester-puške na kurjača in strojevodjo ter jima ukazali, ustaviti vlak. Kurjač je skočil raz vlak, strojevodjo pa so pridržali. Pri tem je bilo izstreljenih nekaj strellov. Brezpogojno so se morali vlakovi uslužbenci podati lopovom. Odpeljali so ekspresni vagon in se odpeljali naprej. Ko so prereševali blagajnico, so zopet zapodili strojevodjo nazaj z lokomotivo po ostali del vlaka, ki je potem brez vsake druge zamude došel semkaj. Tatovi niso našlegovali potnikov in ne ve se dobro, koliko so odnesli. Pravijo, da jih nihče ne pozna.

— **Odpovedana ljubezen.** Neki pruski list je prinesel nedavno ta-le oglas: „Gospodu F. S. na znanje, da nama s tem, ker je preklical svojo priznano ljubezen, ni provzročil nikakega presenečenja ali bolečine, ker je storil to pač v pijanosti. Druga pa je z razžalitvami! Teh Vam ne pustimo tako zlahka, in mesto pred altarjem, razgovarjali se bomo pred sodnikom. Po svoj stari dežnik (kupna cena k večjemu 3 krone) si lahko sami pridite, ako imate pogum. — Gospa B. in hči.“

— **Literatura starih Egipčanov.** Stoletja in stoletja slikala je zgodovina Egipčane, ki so živeli pred Kristusom, kakor povsem resne in stroge ljudi, ki so se pečali edino z verskimi in filozofičnimi vprašanji. Ko se je pred kakimi 50imi leti dobila v nekem starem grobovju tudi neka pravljica, pisana na papirusu, prva do tedaj, menili so učenjaki, da je to le neka prespodboda božanstva in da ima to ves drug pomen. Toda, ko so se take najdbe množile, spoznali so, da so tudi Egipčani imeli svojo zabavno literaturo, da so bili ravno tako ljudje iz mesa in krvi, ki so se zanimali za potovanja, zabave, šale, da so imeli ravno tako svoje narodne pesmi in pravljice, kakor jih imamo dandanes. Našlo se je namreč mnogo popisov potovanj, mnogo pesmij o lepoti žene, o njeni lokavosti in nezvestobi. Vidi se posebno v nekaterih pesmij, ki izvirajo iz dobe 1200. l. pred Kristusom, kako so slavili svoje velike in kako so bili dovzetni do poezije pesništva. Oni so znali biti tudi veseli in zabavni, o tem so zapustili pisane sledove.

— **Ribe v Aniži pokončane.** Prebivalstvo ob Aniži je hudo razdraženo, ker mu je montanska družba po dotoku Erzbacha zastrupila sloveče in zelo bogato ribarstvo. Imenovane tovarne so izpraznile v Erzbach neke barvine, strupene odpadke. Na 20 km daljave je bila Aniža črno barvana, a istočasno je že tudi nesla reka na tisoče in tisoče mrtvih rib na površju vseh plemenitih vrst in velikosti od najmanjših do 25 kg težkih. Čez dva dni so izvlekli pri Steiru na cente mrtvih rib. Reka je ostala čisto mrtva. Poslanec Beuerle je vsled tega interpeliral v državnem zboru.

— **Buri se selijo.** Poroča se, da je v okraj Tananarivo v Madagaskarju dospelo večje število Burov z ženami in otroci prosit guvernerja, naj jim proda 200.000 ha zemlje za ceno dveh frankov za 1 ha. Guverner jih je prijazno sprejel in uslišal njihovo prošnjo. Med temi izseljenci so baje tudi sorodniki Joubertovi in Bothovi. Izseljenci razpolagajo s svoto štiri milijone frankov in čuje se, da se jih hoče še več naseliti v Madagaskarju.

— **Draga šala.** Delavec Klosik v Vitkovicah se je hotel z ženo malo pošaliti ter ji je pokazal dva zlata (po 20 kron) in dejal: „Glej, to je vse, kar so mi dali, dva nova dvahelerja“. Žena se je jezila, ker ni poznala vrednosti zlatov in je v jezi, ko si je mož odšel po tobak, dala „dva krajcarja“ med tem prišedšemu beraču. Ko se je Klosik vrnil, je izvedel od žene, da je krajcarja dala beraču. Zdaj ji je

pojasnil vrednost „krajcarjev“ in takoj sta jo mahnila za beračem. Ko sta ga slednjič našla, je ta dejal, da si je za milodar kupil frakelj žganja pri židu. Vsi so odhiteli k židu, a ta je dejal, da berača ne pozna, in da od njega ni dobil nikakih zlatov. Revež Klosik je tako izgubil svojo 14dnevno plačo.

— **Zlat lovorov venec za Delareya.** Iz Madrida poročajo, da izda uredništvo republičanskega tednika „Don Quijote“ posebno svečanostno številko, katere skupiček se porabi za nakup zatega lovorovega venca, ki se izroči Delareyu. Svečanostno številko lista „Don Quijote“ spišejo odlični španski žurnalisti in pisatelji.

— **Angleži na Štajerskem.** Dunajsko ministrstvo je dovolilo angleški delniški družbi „The Göriach Coal Mining and Gyps Works Limited“, da s sedežem v Göriach na Gornjem Štajerskem koplje premog po celi deželi ter prideluje mavec. V Göriach se postavijo tudi velike fužine.

— **Cecil Rhodes — umrl.** Jeden največjih milijonarjev na svetu, Cecil Rhodes je umrl v južni Afriki. Njegov oče je bil angleški duhovnik. Ker je bil Rhodes deček slabotnega zdravlja, ga je poslal oče v južno Afriko, kjer je res ozdravel. Vrnivši se na Angleško je dovršil gimnazijo ter se vrnil v južno Afriko in začel v Natalu pridelovati bombaž. Ko so našli pri Kimberleyu prve demante, je hitel tudi Rhodes tja in sam iskal demante. A nakrat se je vrnil na Angleško in dovršil vseučiliške študije. Potem pa se je vrnil v Kimberley, ustanovil podjetniško družbo za kopanje demantov ter pokupil skoraj vse jame. Demanti so mu donesli milijone, postal je minister v Kaplandiji ter podpiral Jamesona, ki je vdrl v deželo Burov. Rhodes je bil bistroumen, brezobziren in praktičen politik angleški, zato pa je bil med najbolj sovraženi možmi Afrike. Zadnje njegovo podjetje bi bila železnica od Kajire do Kapstadta. Lani je bil zato pri Viljemu II., a sedaj je umrl radi bolezni na srcu.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 5. aprila t. l.: 75, 19, 82, 52, 54.

V Trstu dne 5. aprila t. l.: 68, 29, 52, 11, 87.

V Pragi dne 9. aprila t. l.: 51, 12, 3, 80, 72.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 11. aprila 1902. Pšenica K 10 — h, rž K 7 30 h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h, ajda K 6 50 h, proso K 6 — h, turšica K 6 20 h, leča K 10 — h, fižol K 7 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

